

get til at modtage og inddrage i vores politiske arbejde i landet.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at man forsøger at gøre sit bedste, men når de mennesker, der laver sådan en undersøgelse, kun besøger steder, hvor man i forvejen ved, hvilke svar man får, så synes jeg simpelt hen ikke, at sådan en rapport er noget, der er værd at snakke om. Fremmedhad og intolerance i vores land, o.k., det findes måske nogle få steder, men alligevel.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg ved ikke, hvad jeg skal svare på det spørgsmål. Det var jo blot en politisk konstatering, at man mente, at man kendte svaret på forhånd. Jeg fastholder bare, at det arbejde, der foregår i ECRI, har vi dyb respekt for i Socialdemokratiet. Og vi mener, at når vi er parate til at sætte andre lande under observation, så skal vi selvfølgelig også modtage den kritik, vi får, når vi selv bliver sat under observation. Sådan er det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er den sidste spørger fru Hanne Severinsen.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Er hr. Lars Kramer Mikkelsen ikke enig med mig i, at når man modtager kritik, så skal man selvfølgelig efterleve de ting, der bliver påpeget, men hvis der faktisk er ting, der ikke er i overensstemmelse med vores demokratiopfattelse, som f.eks. når man anbefaler, at man skal have noget statslig presse, som skal sørge for at korrigere anden presse osv., så er det legitimt, at vi diskuterer, om det råd er det bedste? Lige så vel som hvis jeg kommer med nogle råd i Ukraine, så bliver de selvfølgelig også udsat for stor diskussion, og så er det jo i sidste ende – og det er jo det gode ved den parlamentariske forsamlings måde at arbejde på – at vi så stemmer om det efter stor diskussion, så alle synspunkter kommer frem. Men det er selvfølgelig klart, at man må diskutere nogle af konklusionerne. De er jo ikke kommet fra himlen.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, det er præcis også derfor, jeg svarer hr. Per Dalgaard, at vi så må inddrage det i vores politi-

ske arbejde. Selvfølgelig er ECRI ikke både en undersøgende, udøvende og dømmende magt, var jeg lige ved at sige, hvis det begreb findes – de to sidste gør i hvert fald. Det er klart, at man må inddrage i den politiske debat, hvordan den kritik er kommet til veje, men jeg fastholder altså, at jeg synes, deres arbejde er vigtigt, og at vi har dyb respekt for det i Socialdemokratiet.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er spørgsmål til hr. Lars Kramer Mikkelsen forbi i denne omgang, og så er det hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Først vil jeg sige tak for redegørelsen til udenrigsministeren. Det er en fyldig rapport, som efter min mening har visse udeladelser. Det vil så fremgå af min tale her.

Europarådet er efterhånden en gammel institution, ca. 55 år, og man kan derfor spørge, om det stadig væk har sin berettigelse. Opfylder det stadig væk sit oprindelige hovedformål, nemlig at få nationerne til at tale sammen på en anstændig vis frem for at bekrige hinanden, hvis uoverensstemmelser opstår? Netop den oprindelige tanke at tale i stedet for at slå var og er ganske smuk og er selvfølgelig den bedste vej ud af problemerne landene imellem. Og selvfølgelig skal den opgave fortsættes.

Kl. 14.55

Men der er også en anden passus i den oprindelige statut fra 1949, som siden har fået en for mig uacceptabel drejning. Oprindeligt stod der i statuten for Europarådet, da dette blev oprettet i 1949:

»Regeringerne i kongeriget Belgien, kongeriget Danmark, Den Franske Republik, Den Irske Republik, Den Italienske Republik, storhertugdømmet Luxemburg, kongeriget Nederlandene, kongeriget Norge, kongeriget Sverige og det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland er overbeviste om, at det er af afgørende betydning for bevarelse af menneskets samfund og civilisationen, at freden befæstes på grundlag af retfærdighed og internationalt samarbejde, som på ny bekræfter deres tillid til de åndelige og etiske værdier, som er folks fælles arvelod og den sande kilde til personlig frihed, politisk uafhængighed og til et styre hvilende på lov og retsprincipper, som danner grundlaget for ethvert sandt demokrati.«